

Sprawa C-306/09

I.B.

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia)]

Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 — Powody fakultatywnej odmowy wykonania — Artykuł 4 pkt 6 — Nakaz aresztowania wydany w celu wykonania kary — Artykuł 5 — Gwarancje ze strony wydającego nakaz państwa członkowskiego — Artykuł 5 pkt 1 — Skazanie w trybie zaocznym — Artykuł 5 pkt 3 — Nakaz aresztowania wydany do celów ścigania — Wydanie uzależnione od spełnienia warunku, by poszukiwana osoba została odesłana do wykonującego nakaz państwa członkowskiego — Łączne zastosowanie art. 5 pkt 1 i art. 5 pkt 3 — Zgodność

Opinia rzecznika generalnego P. Cruza Villalóna przedstawiona w dniu 6 lipca 2010 r. I - 10343

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 października 2010 r. I - 10359

Streszczenie wyroku

Unia Europejska — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Powody fakultatywnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania

(Decyzja ramowa Rady 2002/584, art. 4 pkt 6, art. 5 pkt 1, 3)

Artykuły 4 pkt 6 i art. 5 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584 w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że jeżeli dane państwo członkowskie wykonujące nakaz aresztowania dokonało transpozycji art. 5 pkt 1 i 3 tej decyzji ramowej do wewnętrznego porządku prawnego, wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celach wykonania orzeczonej zaocznie kary w rozumieniu wspomnianego art. 5 pkt 1 może zostać uzależnione od spełnienia warunku, że osoba, której dotyczy nakaz, będąca obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub mająca w tym państwie miejsce zamieszkania, zostanie do niego odesłana w celu ewentualnego odbycia kary orzeczonej wobec niej w wyniku ponownego postępowania przeprowadzonego z jej udziałem w państwie członkowskim wydającym nakaz.

W istocie mając na uwadze to, że sytuacja osoby, która została skazana orzeczeniem zaocznym i która nadal ma możliwość zwrócenia się z wnioskiem o wszczęcie nowego postępowania, jest porównywalna z sytuacją osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania wydany w celu przeprowadzenia postępowania karnego, nie ma obiektywnych powodów, które sprzeciwiałyby się temu, by wykonujący nakaz organ sądowy, który zastosował art. 5 pkt 1 decyzji ramowej 2002/584, zastosował również warunek zawarty w art. 5 pkt 3 tejże decyzji ramowej.

(por. pkt 57, 61; sentencja)